

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1679

Litteræ Benedicti XII. de pravis moribus Clericorum Ecclesiæ Narbonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14735

LITTERÆ PHILIPPI IV.

cognomento Pulchri Francorum Regis de ducentis libris Turonensibus anno quolibet dandis Matthæo Episcopo Dunkeldensi in Scotia ad sublevandam ejus inopiam.

Philippus Dei gratia Francorum Rex universis Anno 1298,
 præsentibus litteras inspecturis salutem. Notum facimus quòd inopiæ dilecti nostri Matthæi Episcopi Dunkeldensis in Scotia pio compatiens affectu, eidem dedimus & concessimus ducentas libras Turonenses capiendas à dicto Episcopo in thesauro Parisius, videlicet centum libras in festo Ascensionis Domini, & alias centum libras in festo omnium sanctorum immediatè sequenti, & sic deinceps annis singulis quandiu nostræ placuerit voluntati &c. Datum Parisius die Mercurij post festum beatæ Lucie virginis anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo octavo.

LITTERÆ BENEDICTI XII.

Papæ ad Capitulum Narbonense, de pravis moribus Clericorum Ecclesiæ Narbonensis.

Benedictus Episcopus servus servorum Dei dilectis filiis Capitulo Ecclesiæ Narbonensis salutem & apostolicam benedictionem. Cùm illos in Ecclesiæ corpore vitiosos audimus qui alios in viam dirigere mandatorum Domini & revocare ab erroribus tenebantur, anxietate cordis affligimur, attendentes quòd humani generis inimicus eos potius cor-

R. iiij

rumpere fatagit ex quorum plures corrumpi valeant corruptela. Sanè postquam divina miseratio ad summi pontificatus apicem nos provexit, nonnulla sinistra, quæ de clero vestræ Narbonensis Ecclesiæ nobis olim relata fuerant, sæpius, cùm status inferior nos haberet, nostris extiterunt auribus non sine magna displicentia inculcata; de quibus aliqua, videlicet pauca de multis, providimus serie præsentium explicanda. Nam in Ecclesia ipsa, quæ sicut caput existit aliarum Ecclesiarum provinciæ Narbonensis, sic præ illis exemplari vita & operibus virtuosus cultusque divini decore fulgere deberet, idem cultus, propter quem clerus ibidem principaliter constitutus est, negligitur, beneficiatis & intulatis ejusdem Ecclesiæ, laxatis rationis & honestatis habitibus, per campum licentiæ post suas currentibus indomitas voluntates; & quod est perniciosum & detestandum plurimum, quamplures ex eis continentia jugo, cui se submiserant voluntariè, damnablem & inverecundè in majorem suam confusionem abjecto, sicut mulus & equus, quibus non est intellectus, potiùs suas inordinatas voluntates sequentes quàm rationis imperio se regentes, fœtoribus luxuriæ turpiter se involvunt, mulieres suspectas seu fornicarias concubinas tenendo, in illa quæ mater pudoris ac munditiæ conservatrix debet existere, scilicet Ecclesia sancta Dei, quantum in eis est, constituentes prostibulum & lupanar, ejusque nobilitatem in ignominiam convertentes, non attento quàm crudeliter famam suam negligunt & quàm graviter tam ipsi quàm illi qui hæc sic abominanda tenerentur & deberent corrigere, in conspectu Domini ex his cadunt. Verisimiliter siquidem opinamur quòd ex præmissis & aliis commissis ibidem contra divinum beneplacitum & ommissis ille qui Ecclesiam sui pretiosi sanguinis aspersione comparavit meritò provo-

catus, variis persecutionibus & oppressionibus per-
 misit his præteritis temporibus vos vexari, quæ aliis
 temporibus, quibus talibus non irritabatur offensis,
 minimè contigerunt. Nec aliud, ex quo Deus non
 parum offenditur, volumus subticere, quòd bona
 innumera, quæ pro ejusdem Ecclesiæ Narbonensis
 fabrica hætenus ex diversis eleemosynis & aliis pro-
 ventibus provenerunt, non in utilitatem ejusdem fa-
 bricæ, nisi duntaxat modica, sed in usus seu potiùs
 abusus alios damnabiliter sunt consumpta. Cùm au-
 tem præmissa & alia multa quæ circa materiam hu-
 jusmodi, quæ ad præsens ex causa honestatis sub
 silentio præterimus, non intendimus ulteriùs, ne
 culpam aliorum nostram videamur facere per tepidi-
 tatem & negligentiam, tolerare, discretionem ve-
 stram attentius exhortamur in Domino, vobisque
 nihilominus per apostolica scripta districtiùs injun-
 gendo mandamus, quatenus primò quod in vobis
 prævia diligenti mentis discussione vitiosum vel te-
 nebrosum repereritis, ne in vultu medentis ulcus
 quod opus ejus reddat contemptibile vel reprehensi-
 bile appareat, purgantes, abicientes, & clarifican-
 tes omnino circa divinum officium & utilitatem
 Narbonensis Ecclesiæ, prout ad hæc tenemini &
 statuta ipsius Ecclesiæ vos astringunt, vacare & in-
 tendere omni semota negligentia studeatis, & nihil-
 ominus per ordinationes & statuta salubria facta vel
 auctoritate nostra, prout opportunum extiterit, fa-
 cienda taliter non solùm verbis, sed effectivis ope-
 ribus disponatis & ordinatis quòd omnes & singuli
 beneficiati & intitulati in eadem Ecclesia horis ca-
 nonicis diurnis pariter & nocturnis Missarumque so-
 lemniis intersint continuè residentes & psallentes,
 & peragentes divina officia, ut tenentur, quòdque
 illi qui non interfuerint, cessante tamen causa legi-
 tima & honesta, in eisdem singulis horis, puncten-

tur & perdant certam partem suorum proventuum, quos per modum distributionum ordinarum vel ordinandarum essent in horis hujusmodi percepturi, nec ab eadem residentia & divinis obsequiis propter negotia vestra vel alia, nisi causa superesset utilis, honesta, & necessaria, & hoc duntaxat pro diebus paucis aliquibus, prout vobis expedire videbitur, excusentur, abiciant nihilominus à se penitus concubinas & qualvis mulieres suspectas, honestam de cetero & exemplarem vitam ducentes. Aliàs verò, si fuerint incorrigibiles in hac parte, à corpore clerici ejusdem Ecclesiæ, tamquam infecta membra & putrida, ne corpus ipsum inficiant, abscendantur, appellatione remota, & ab ipsa Ecclesia removeantur omnino, loco illorum aliis viris honestis & idoneis, qui honestè Deo serviant & suum expleant ministerium, subrogatis. Vos etiam & vestrum singulos punctari & distributiones quas tunc percepturi essetis perdere volumus, si forsan in horis canonicis non interfueritis, prout ad id jura & statuta ejusdem Ecclesiæ vos astringunt, nisi à dicta Ecclesia pro negotiis ejusdem necessariis vel utilibus, aut lectionibus audiendis in scholis, vel prædicatione verbi Dei, dum horæ pfallentur eadem, contigerit vos abesse. Sanè fabricam Ecclesiæ memoratæ sic dirigere & ordinare curetis quòd ea quæ pro ea debentur, vel jam obvenerunt, ab omnibus & singulis qui ea debent vel perceperunt temporibus præteritis, vel hereditibus aut bonorum detentoribus eorundem, auditis diligenter rationibus, & residuis ab eisdem exactis, obvenerint in posterum, sublatis curiositatibus inutilibus ad honorem Dei & utilitatem ipsius Ecclesiæ dispensentur; pro certo scituri quòd si præmissa non adimpleveritis quavis cessante dilatione morosa, nosque illa non audiverimus in proximo realiter esse facta, nequaquam ulterius dissimulabimus, sed de

alio curabimus opportuno remedio providere. Datum Avenioni tertio Nonas Aprilis, pontificatus nostri anno primo.

*ARNALDI CESCO MITIS
Archiepiscopi Tarraconensis epistolæ duæ de
Sarracenis ab Hispania pellendis, prima ad
Benedictum XII. Papam, altera ad Ioan-
nem de Convenis Episcopum Cardinalem Por-
tuensem.*

Domino Nostro Summo Pontifici.

Sanctissime Pater & Domine. Iam credo ad ve-
stram audientiam pervenisse qualiter Rex Mar-
rochitanorum, blasphemus Christi, & fidei catholi-
cæ inimicus, capta nuper per eum civitate de Trini-
ci, & Rege ipsius & ejus filiis interfectis, in tantam
superbiam est elatus quòd facit paratum hostilem ta-
lem & tantum quòd à multo tempore non est auditus
similis ad Christianos Hispaniæ hostiliter invaden-
dos; & misit & mittit victualia & arma & alia ne-
cessaria ad regnum Granatæ, in quo jam habet loca
de Gibaltari & de Algezira, intendens Regem Gra-
natæ adjutorem habere, ut opportuniùs & liberiùs
possit invadere Christianos. Propter quod Dominus
Rex Castellæ ad resistendum eidem ad civitatem
Hispalensem jam dicitur accessisse. Verùm quoniam
prædictus Christi blasphemus ad regnum Valentia
dicitur specialiter aspirare, ut conditio & periculum
ipsius regni vestram non lateat sanctitatem, eidem
humiliter significo quòd licet recolendæ memoriæ
Dominus Iacobus Rex Aragonum, qui dictum reg-
num de manibus Sarracenorum eripuit, votum vo-

An. 1337.

Vide Indices
Suritæ ad an.
1337. & Ma-
rian. lib. 16.
c. 2. 6.